

STICHTING
MATHEMATISCH CENTRUM
2e BOERHAAVESTRAAT 49
AMSTERDAM

S 102 (M 17b)

Het combineren van onafhankelijke toetsen

(aanvulling)

1953

[1955]

Het combineren van onafhankelijke toetsen (aanvulling) ¹⁾.

In memorandum S 73 (M 17a) wordt een methode voor combinatie van onafhankelijke toetsen behandeld, waarbij het nodig is de overschrijdingskans van iedere toets te bepalen. In vele gevallen kan men de combinatie ook direct op de afzonderlijke toetsingsgroottheden baseren en dit verdient zelfs de voorkeur.

Wij beschouwen hier het geval, dat een bepaalde toets moet worden toegepast op een heterogeen materiaal. Dit materiaal wordt dan eerst verdeeld in h homogeen geachte groepen. Het aantal waarnemingen van de i^e groep zij n_i en de toetsingsgroottheid t_i ²⁾. Laat verder gegeven zijn, dat de verdeling van t_i onder de getoetste hypothese (voor de i^e groep aangeduid door H_i) voor grote n_i asymptotisch normaal ³⁾ is, met bekende verwachting μ_i en bekende spreiding σ_i . Aan deze voorwaarden is o.a. voldaan, indien wij te doen hebben met toetsen van WILCOXON, rangcorrelatietoetsen van KENDALL of SPEARMAN, tekentoetsen enz.

Wij toetsen met al de hier te behandelen gecombineerde methoden de hypothese H , dat voor iedere groep de desbetreffende hypothese H_i geldt, terwijl de groepen onderling onafhankelijk zijn. De toetsen verschillen echter ten aanzien van de alternatieve (van H afwijkende) hypothesen waarvoor zij gevoelig ⁴⁾ zijn.

De meest gebruikelijke toetsingsgroottheden van gecombineerde toetsen zijn van de gedaante:

$$T = \sum_{i=1}^h c_i (t_i - \mu_i)$$

waarin de letters c_i ($i = 1, 2, \dots, h$) constanten voorstellen, die voor ieder van de combinatiemethoden op een bepaalde wijze

-
- 1) Dit memorandum dient slechts ter oriëntatie en streeft niet naar volledigheid of volledige exactheid. Het is bedoeld als een aanvulling op Rapport S 73 (M 17a).
 - 2) De onderstropping geeft aan dat een toetsingsgroottheid stochastisch is, d.w.z. een waarschijnlijkheidsverdeling bezit.
 - 3) Dit houdt in dat t_i een waarschijnlijkheidsverdeling heeft, die als n_i toeneemt, steeds minder van een normale verdeling (verdeling van Gauss) afwijkt.
 - 4) Een toets van hypothese H is gevoelig ten opzichte van een alternatieve hypothese H' , als de kans dat H verworpen wordt, indien H' juist is, groot is.

gekozen worden. Onder de hypothese H zal $\underline{T}$ asymptotisch (voor grote h en/of grote n_i) normaal verdeeld zijn met verwachting 0 en spreiding $\sigma = \sqrt{\sum_{i=1}^h c_i^2 \sigma_i^2}$. De dubbele overschrijdingskans van een gevonden waarde $\underline{T}$ van $\underline{T}$ is dus bij benadering gelijk aan:

$$\frac{2}{\sqrt{2\pi}} \int_{|\frac{\underline{T}}{\sigma}|}^{\infty} e^{-\frac{1}{2}x^2} dx$$

en kan bepaald worden met behulp van een tabel van de normale verdeling. Indien de dubbele overschrijdingskans kleiner is dan de onbetrouwbaarheidsdrempel α , zal men H verwerpen.

Wij geven hier 3 combinatiemethoden van dit type:

Methode 1: $c_1 = c_2 = \dots = c_h = 1$

$$\text{dus: } \underline{T} = \sum_{i=1}^h \underline{t}_i - \sum_{i=1}^h \mu_i, \quad \sigma = \sqrt{\sum_{i=1}^h \sigma_i^2}$$

Methode 2: $c_1 = \frac{1}{\sigma_1}, c_2 = \frac{1}{\sigma_2}, \dots, c_h = \frac{1}{\sigma_h}$

$$\text{dus: } \underline{T} = \sum_{i=1}^h \frac{\underline{t}_i - \mu_i}{\sigma_i}, \quad \sigma = \sqrt{h}$$

Methode 3: $c_1 = \frac{1}{n_1}, c_2 = \frac{1}{n_2}, \dots, c_h = \frac{1}{n_h}$

$$\text{dus: } \underline{T} = \sum_{i=1}^h \frac{\underline{t}_i - \mu_i}{n_i}, \quad \sigma = \sqrt{\sum_{i=1}^h \left(\frac{\sigma_i}{n_i}\right)^2}$$

Deze methoden zijn alleen gevoelig ten aanzien van alternatieve hypothesen volgens welke de grootheden $\underline{t}_i$ verdelingen hebben die, voor zover zij afwijken van de verdelingen onder de corresponderende hypothesen H_i , dit over het algemeen in dezelfde richting doen. Men zal dan methode 1 bij voorkeur toepassen als men aan de $\underline{t}_i$ met een kleine spreiding (in de regel zullen dat de $\underline{t}_i$ van kleine groepen zijn) een geringer gewicht wil toekennen dan aan de $\underline{t}_i$ met een grote spreiding. De methoden 2 en 3 zijn te gebruiken als men aan de verschillende groepen waarnemingen, ongeacht hun grootte, een ongeveer gelijke invloed op het resultaat wil toekennen. De keuze tussen deze twee methoden hangt verder van hier niet te behandelen theoretische overwegingen af (zie literatuur [1]).

Indien men verwacht dat mogelijke verschuivingen van de verdelingen der $\underline{t}_i$ in beide richtingen kunnen liggen, verdient het de voorkeur om gebruik te maken van de volgende toetsingsgrootte:

$$\sum_{i=1}^h \left(\frac{\underline{t}_i - \mu_i}{\sigma_i} \right)^2 \quad (\text{methode 4})$$

Deze grootheid is onder de hypothese H asymptotisch verdeeld volgens een χ^2 -verdeling met h vrijheidsgraden. De overschrijdingskans van een gevonden waarde van deze grootheid kan dus met behulp van een tabel van de χ^2 -verdeling bepaald worden.

De toets, behandeld in memorandum S 73 (M 17a) par. 1, waarbij men het product van linkszijdige en product van alle rechtszijdige overschrijdingskansen bepaalt en het kleinste van deze twee producten gebruikt, heeft betrekking op dezelfde gevallen als de hier behandelde methoden 2 of 3, terwijl de methode, behandeld in S 73 (M 17a) par. 2, berustend op het product van de tweezijdige overschrijdingskansen, meer overeenkomt met methode 4. Men mag echter verwachten, dat, zo aan de asymptotische normaliteit der $\underline{t}_i$ voldaan is, de in dit memorandum behandelde methoden scherper zijn dan de toetsen behandeld in S 73 (M 17a).

Literatuur:

- 1 C.van Eeden, Methoden voor het vergelijken, toetsen en schatten van onbekende kansen, Rapport S 115 (M 45) van het Mathematisch Centrum (1953).
- 2 -----, Trendtoets met behulp van rangcorrelatie, Memorandum S 73 (M 13a). (Voorbeeld van toepassing van methode 1.)
- 3 Dr J.Hemelrijk, Het combineren van onafhankelijke toetsen, Memorandum S 73 (M 17a).